

ÚMYSLY MŠÍ SVATÝCH NA NADCHÁZEJÍCÍ TÝDEN

1. 1. (PO) 7:15 ZA VĚŘÍCÍ Z NÁVOJNÉ
9:00 ZA MLÁDEŽ Z NÁVOJNÉ
10:30 Za + Anežku Cíchovou, bratra Jana a + rodiče, s prosbou o ochranu a Boží požehnání pro živou rodinu, Ne 250
2. 1. (ÚT) Za + Milana Gašpárka (1. výročí úmrtí), + manželku, vnuka Tonička, s prosbou o Boží požehnání pro živou rodinu, NL 46
3. 1. (ST) Za + Josefa Šánka, 2 bratry a duše v očistci, Ná 162
4. 1. (ČT) Za + Vlastimila Trochtu, + otce, prarodiče z obou stran, ochranu Boží pro celou živou rodinu, Ná 126
5. 1. (PÁ) 7:00 ZA ŽIVÉ A + ČLENY ŽIVÉHO RŮŽENCE
17:15 Za + Františka Machů, rodiče, bratry, švagry, rodiče Surých, 4 syny, duše v očistci a ochranu Boží pro živou rodinu, Ne 119
6. 1. (SO) 7:00 Za + Josefa Solaře, ochranu a pomoc Boží pro celou ž. r., Ne 256
17:15 Za + Annu Bůbelovou, u příležitosti nedožitých 80-ti let, za + manžela, rodiče, sourozence, švagry a švagrové z obou stran a + synovce, Ne 218
7. 1. (NE) 7:15 Za + rodiče Dořákovy, snachu Františku a ochranu Panny Marie pro živou rodinu, NL 89
9:00 Za + Františka Holbu, + rodiče z obou stran, + vnuka a živou a + rodinu, Ne 299
10:30 ZA FARNÍKY

OZNAMY: 1. neděle, rok B

Z Liturgického kalendáře:

V pondělí Slavnost Matky Boží, Panny Marie

V úterý Památka sv. Basila Velikého a Řehoře Naziánského, biskupů a učitelů církve

V sobotu Slavnost Zjevení Páně

1. V pondělí na Slavnost Matky Boží (na Nový Rok) budou mše svaté jako v neděli.
2. Tento týden bude první pátek v měsíci. Zpovídat budeme ve čtvrtek v Návojně a Nedašově Lhotě a v pátek v Nedašově. Mše svaté v pátek budou ráno v 7.00 hod. a večer v 17.15 hod.
3. V sobotu na slavnost Zjevení Páně mše svaté budou ráno v 7.00 hod. a večer v 17.15. Na mších se bude světit voda, sůl a kadidlo.
4. Příští sobotu máme Tříkrálovou sbírku. Požehnání koledníků bude ráno po mši svaté.
5. Srdečně Pán Bůh zaplať za úklid kostela minulý týden 4. skupině z Návojně. Příští týden bude uklízet skupina z Nedašovy Lhoty.

Skromnost je ctnost, která je nezbytná pro každého, kdo chce být jako Ježíš, který je tichý a pokorného srdce.

(papež František)

ZÁVRŠSKÝ FARNÍČEK

Svaté rodiny Marie, Ježíše a Josefa

31. prosinec 2017

MARIA PŘINÁŠÍ PÁNA JEŽÍŠE DO CHRÁMU (Lk 2, 22 - 40)

Když se Pán Ježíš narodil, přinesli ho Josef s Pannou Marií do chrámu. Tam za něho obětovali dvě holoubátka. Tehdy tam žil muž jménem Simeon. Pán Bůh mu slíbil, že nezemře, dokud neuvidí toho, kdo zachrání všechny lidi. Simeon přišel do chrámu právě ve chvíli, kdy tam byli Josef s Marií a Ježíšem. Vzal malého Ježíše do náručí, chválil Boha a děkoval mu. Byla tam také prorokyně Anna. I ona poznala v malém Ježíšovi Vykupitele a zachránce všech. Chválila Pána Boha a všem lidem o Ježíšovi vypravovala.

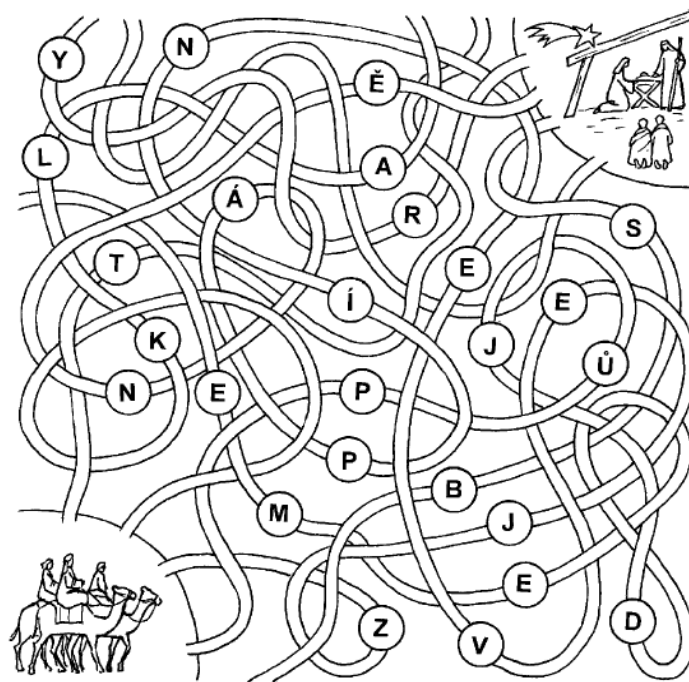
Pod ochranou Panny Marie

Pane Ježíši, na začátku nového roku se obracíme k naší nebeské matce Panně Marii: Panno Maria, nauč nás uchovávat ve svém srdci všechno, co pro nás Bůh dělá, a chraň nás po celý nový rok. Amen.

Svatý Josef s Pannou Marií obětovali v chrámě dvě holoubátka. Nejprve je ale museli koupit. Obchodníkovi na obrázku však všichni holoubci z klecí uletěli. Najdeš jich všech 12?

Svátek Tří králů slavíme 6. ledna. Víš, jak se tento svátek jmenuje podle liturgického kalendáře? Správnou odpověď se dozvíš, když přečteš písmenka na cestě, která vede od tří králů do města Betléma.

PRO DOSPĚLÉ

„Křesťanská“ rodina neznamená: „Dokonalá“ rodina...

Podle čeho můžeme o nějaké rodině říci, že je „křesťanská“? Jestliže chceme být křesťanskou rodinou, je dobré se čas od času zamyslet nad tím, nakolik je náš způsob života v souladu s naší vírou. Snažme se soustředit pozornost na to, co je podstatné, abychom krásné slovo „křesťanská“ nezatížili hromadou předsudků či nálepek, které vzdalují a rozdělují tam, kde by měla vládnout svoboda a společenství.

Na čem spočívá křesťanská identita...

Křesťanská rodina je rodina pokřtěných. Naše křesťanská identita nespočívá na našich názorech nebo způsobu života, ale na Bohu, který ve křtu dává sám sebe. Křest každého člena rodiny není jen krásná, více či méně vzdálená vzpomínka ani pouhá životní etapa, jakýsi iniciační rituál. Přirovnat ho můžeme spíše ke zrození pramene: pramene živé vody, kterou nám Ježíš přislíbil, pramene Boží lásky, ze kterého můžeme bez ustání čerpat. Pro křesťana není určující jeho sociální či politická zodpovědnost, ale jeho křest. Být křesťanem v první řadě znamená být pokřtěn, obdržet tento mimořádný dar.

Nestarat se o to, abychom vypadali dobře...

Křesťanská rodina je také rodinou hříšníků. Jak často býváme v pokušení myslet si, že abychom byli dobrou křesťanskou rodinou, musíme být rodinou dokonalou! Z pýchy a především z nedostatečné důvěry v Boží milosrdenství se můžeme starat hlavně o to, abychom dobře působili na venek a abychom odpovídali tomu, co si pod „správnou křesťanskou rodinou“ představujeme; všechno, co naší představě neodpovídá, odsouváme stranou. Křesťanská rodina je ale na cestě k Bohu! Na východisku nezáleží, jsme si jisti, že dojdeme k cíli pod podmínkou, že se vždy znovu vydáme na cestu, že po pádu nezůstaneme ležet na zemi, že uznáme svou chybu, když z cesty sejdem. K cíli dorazíme jedině tehdy, když s neochvějnou důvěrou vložíme svou ruku do ruky Ježíšovy a odmítneme jak sebeuspokojení, tak skleslost. Křesťanské rodiny jsou povolány k tomu, aby veškerou svou důvěru vkládaly v Boha: to však neznamená čekat se založenýma rukama, až Bůh všechnu práci udělá za ně! Žít jako křesťan znamená modlit se, ale také působit uprostřed dnešního světa. Víra nás v žádném případě nezbavuje povinnosti získat určité schopnosti, abychom mohli ve světě zdárně působit, nezbavuje nás povinnosti vyhrnout si rukávy a pracovat, zapojit se do politického života, do práce v odborech, vědeckého výzkumu a podobně.

Dělat obyčejné věci s mimořádnou láskou

Křesťané neprožívají něco jiného než druzí lidé, ale prožívají to jinak (nebo se o to alespoň snaží!). Vzorovou křesťanskou rodinou je Svátá rodina. Maria, Josef a Ježíš žili ve své vesnici úplně obyčejně jako kterákoliv jiná řemeslnická rodina. Nedělali nic mimořádného, ale všechno dělali s mimořádnou láskou: s láskou, která nebyla pouze lidská, s láskou nadpřirozenou, která je ve všem spojovala s Otcem. Tato nadpřirozená láska všechno mění. Křesťanskou rodinu nelze redukovat na její vertikální rozměr, ale tento rozměr je prvořadý.

(podle knihy Christine Ponsardové: *Víra v rodině*)